

ת"פ 14213/01/15 - מדינת ישראל נגד ו' ס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

20 מרץ 2017

ת"פ 14213-01-15 מדינת ישראל נ' ו' ס

לפני כבוד השופטת לימור מרגולין-יחידי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם ו' ס

נוכחים

ב"כ המאשימה עו"ד גבריאל דניאל

ב"כ הנאשם עו"ד משה שאול

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון, כמפורט בהכרעת הדין.

בגדר הסדר הטיעון שהתגבש לאחר תחילת שמיעת ראיות בוצע תיקון בכתב האישום המקורי, הן מבחינת העובדות והן מבחינת הוראות החיקוק, ובעוד שתחילה יוחסו לנאשם שתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש לבת זוג ושתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי מתלוננת נוספת, היא בת דודתה של בת הזוג, הרי שבכתב האישום המתוקן יוחסו לו, בסופו של דבר, עבירה אחת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת הזוג ועבירת תקיפה כלפי בת הדודה. ובעבירות אלה הורשע הנאשם.

בין הצדדים לא הייתה הסכמה עונשית, אך הוסכם כי הנאשם יישלח לשירות מבחן. התקבל תסקיר שירות מבחן אשר נעדר, בסופו של דבר, המלצה שיקומית, חרף התרשמות בדבר צורך טיפולי, וממליץ על ענישה קונקרטית בדמות עבודות שירות, שתחדד את האחריות ותוביל להפנמה לחומרת המעשים. יצוין, כי התסקיר עומד על המרכיבים

עמוד 1

המשפחתיים כאשר התא הזוגי בין הנאשם לבין בת הזוג ממשיך להתקיים. הוא מבטא את התרשמות שירות המבחן מעמדות הנותנות לגיטימיות להתנהגות שהיא כוחנית ומביע חשש כי במצבים בהם יחוש הנאשם זלזול או יחס לא מכבד או משפיל, יתקשה לשלוט ברגשותיו ועלול להגיב באופן אימפולסיבי ואלים המבוסס, בין היתר, על תפיסות פטריארכליות שמצדיקות התנהגות מסוג זה.

שירות המבחן התרשם מסיכון להישנות מקרי אלימות בעתיד, וציין כי הדינמיקה הזוגית היא תלותית ויש קושי בין בני הזוג בתקשורת ישירה.

לצד גורמי סיכון אלה, אשר הובילו את שירות המבחן לראות צורך בהליך טיפולי, התייחס שירות המבחן גם לגורמי הסיכון, ובהם היעדר דפוסים עברייניים, מאמץ לניהול אורח חיים נורמטיבי, עבודה יציבה, מחויבות לפרנסת המשפחה ולטיפול בבן התינוק והיעדר עבר פלילי בתחום האלימות.

המלצת שירות המבחן אינה מחייבת, כמובן, את בית המשפט, אך מהווה כלי עזר מקצועי שיש לו חשיבות.

ב"כ המאשימה עמד בטיעונו על חומרת המעשים, הציע מתחם ענישה הנע בין תקופת מאסר קצרה הניתנת לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר, והביע את עמדת המאשימה כי יש מקום לתקופה מקסימלית של מאסר הניתנת לריצוי בעבודות שירות, וזאת לצד קנס ופיצוי לבת הדודה.

ב"כ הנאשם הדגיש את חריגות האירוע, עמד על קיומו התקין והמתפקד של התא המשפחתי המשותף בין הנאשם לבין בת הזוג, טען כי אין מדובר באלימות בחומרה גבוהה כשלשיטתו מתחם הענישה אינו עולה על מאסר מותנה, גם בחלקו העליון.

הנאשם לא ביקש להוסיף דברים.

בבואי לבחון את חומרת המעשים ונסיבותיהם אני לוקחת בחשבון כי מדובר באירוע עונשי אחד והצדדים לא טענו באופן שונה.

בטרם אדרש למעשים ונסיבותיהם אציין את שמוכר וידוע, היינו כי בני זוג זכאים לראות בתא המשפחתי אי של יציבות והגנה, ועבירות של אלימות במסגרת התא המשפחתי הן בעלות חומרה. מעשים שיש בהם פגיעה בגוף ובכבוד ראויים להוקעה וקרבתוניהם ראויים להגנה. מדיניות הענישה למעשים של אלימות בין בני זוג היא מוחשית וממשית, ולמעט במקרים בהם ממשיך להתקיים התא המשפחתי וישנם הליכי שיקום ומאמצים טיפוליים, הרי שמדיניות הענישה ככלל כוללת ענישה מוחשית, לרבות בדמות תקופות מאסר, גם אם קצרות, ואף כאלה הניתנות לריצוי בעבודות שירות.

בבחני את חומרת המעשים ונסיבותיהם, אני לוקחת בחשבון את העובדה שמדובר באירוע שהתרחש במהלך שמחה משפחתית בעקבות ויכוח בין הנאשם לבין בת הזוג, כשהנאשם פעל באלימות כלפי בת הזוג וכלפי בת הדודה, שהתערבה בניסיון לסיים את האירוע. מעשי האלימות של הנאשם כלפי בת הזוג לא היו רגעיים ונקודתיים בלבד, שכן כמתואר בכתב האישום המתוקן הם כללו שני שלבים בהם תקף הנאשם את בת הזוג. מעשי האלימות כלפי בת הזוג כללו חבטה בפרצופה באמצעות סטירה שעוצמתה הייתה כזו שהביאה לנפילת בת הזוג על הרצפה, בהמשך, כשחזר ותקף הנאשם את בת הזוג, דחף אותה וסטר לה בשנית בפניה. מעשים אלה גרמו לבת הזוג לחבלה בדמות דימום מהאף, כשמעשי האלימות כלפי בת הזוג פסקו רק כאשר בת הדודה קראה לעזרה ויצאו מספר אנשים מהמועדון הסמוך והפרידו בין הנאשם לבין בת הזוג.

לעניין הפעלת האלימות כלפי בת הדודה, הנאשם נתן לבת הדודה סטירה שאף עוצמתה הייתה ממשית והביאה לנפילתה על הרצפה. בהמשך לכך, המשיך ותקף אותה ובעט ברגלה. בת הדודה היא מי שכאמור נכנסה למועדון הסמוך והזעיקה עזרה.

אין מדובר, אם כן, במעשים קצרים ונקודתיים, ויש משמעות לעובדה שישנם שני קרבנות לעוצמת האלימות, לביצוע פעולה אלימה בשתי נקודות זמן שונות כלפי בת הזוג, להפלת הקרבנות ולתוצאות שכללו כאבים ברגל ימין מבחינת בת הדודה, ודימום מהאף מבחינת בת הזוג.

בנסיבות אלה, מתחם הענישה נע מתקופת מאסר קצרה ביותר הניתנת לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר.

בבואי למקם את הנאשם בתוך המתחם אני לוקחת בחשבון את העובדה שבתחילת הליך הראיות הודה הנאשם וחסך זמן שיפוטי, וכן חסך עדויות של הקרבנות. עוד אני לוקחת בחשבון את העובדה שלנאשם אמנם עבר פלילי, אלא שמדובר בעבר נקודתי לא רלוונטי הנוגע לשירות הצבאי. ביתר מישורי החיים התנהלותו מתפקדת והוא שואף להתנהלות נורמטיבית. אני לוקחת בחשבון גם את כל הטענות שפורטו גם בתסקיר וגם בטיעוני הסניגור ביחס למצב האישי, המשפחתי והכלכלי.

לעניין הטענה הנוגעת לצורך בהרתעה, דומה בעיניי ששיקול זה צריך לקבל משקל מתון בלבד וזאת בהתחשב בזמן שחלף מאז ביצוע המעשים, ובמפורט בתסקיר לפיו אין מדובר במי שהוא בעל דפוסים עברייניים, כשבת הזוג טוענת שמדובר היה באירוע חד פעמי שלא חזר על עצמו בשנים שחלפו.

ואחרון אני לוקחת בחשבון את הזמן שחלף מאז ביצוע מעשי העבירה - קרוב לשלוש שנים.

מכלול הנסיבות מביא אותי למסקנה, כי יש מקום לענישה בחלק התחתון של מתחם הענישה, קרוב לתחתית המתחם. לעניין פיצוי שהתבקש ביחס לבת הדודה, אשר סבלה מכאבים, יש להניח חולפים, ברגל ימין, דומה בעיניי שיש מקום לפיצוי סמלי בלבד. לא התבקש פיצוי כלפי בת הזוג, שכן מדובר בתא משפחתי משותף. לעניין הקנס, בשל הנתונים שהביא ב"כ הנאשם בטיעוניו ביחס לקושי הכלכלי הצפוי, אסתפק בקנס סמלי בלבד לצד התחייבות ממשית להימנע מעבירה, אשר יש לקוות כי תרתיע את הנאשם, ביחד עם מאסר מותנה, מחזרה על מעשי אלימות במשפחה ובכלל.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 21 יום שירוצה בדרך של עבודות שירות בבית אבות "משען" חולון. הנאשם יתייצב ביום **24.04.17**, שעה **08:00** במפקדת מחוז מרכז.

הובהרה לנאשם המשמעות של אי-עמידה בתנאי עבודות שירות.

ב. מאסר על-תנאי למשך שישה חודשים לתקופה של שלוש שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות למעט איומים.

ג. פיצוי לעדת תביעה 2 בסך 500 ₪ שישולם עד יום **01.06.17**.

ד. קנס סמלי בסך 500 ₪ או יום מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום **01.06.17**.

עמוד 3

ה. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 7,500 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירות אלימות למעט איומים. לא יחתום - יאסר לתקופה של 15 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן צו למוצגים לשיקול דעת המאשימה.

ניתנה והודעה היום כ"ב אדר תשע"ז, 20/03/2017 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת

הוקלדעלידיחלייגדל